

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/144/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812010357
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8812010357.3

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich Rudolfa Vaverčáka a Kláry Košalkovej na hlavnom pojednávaní dňa 03. februára 2016 vo Vranove nad Topľou takto

rozhodol:

Obžalovaný S.. S. Z., J.. XX.XX.XXXX I. E., Y. G.
U. Č.. XXX/XX, I. J. Y.,
nezamestnaný,

sa uznáva za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v ktorom rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 12T/144/2012-432 zo dňa 30.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 6To/11/2015-485 zo dňa 08.07.2015, právoplatného u spoluodsúdeného ml. S. Š. O. XX.XX.XXXX M. W. Q. S.. S. Z. vo výroku o vine dňa 08.07.2015, zostal u tohto odsúdeného nedotknutý,

a odsudzuje ho

Podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v nadväznosti na § 35 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v spojení s § 79 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. nápravno-výchovnej skupiny.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 30.01.2013 č.k. 12T/144/2012 - 432 obžalovaného ml. S. Z. M. S.. S. Š. uznal za vinných z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 za skutok, ktorí spáchali tak, že dňa 21.8.2003 v čase okolo 15:45 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s inou osobou vo Vranove nad Topľou, na verejnom priestranstve, približne 110 m od železničného priecestia, smerujúceho na Humenné a Trebišov, kde poškodenú S. Č., J.. XX.XX.XXXX, vyhrážaním sa zabitím ťahali násilím za ruky a tlačili ju pred sebou z centra mesta Vranov nad Topľou, kde sa v tom čase konal jarmok, prehľadali jej vrecká odevu a odcudzili 350,- Sk (11,61 Eur), doklady, kľúče a písomné dokumenty zo súdu, ktoré jej vybrali z vrecka, zahodili do krovia a následne jej obžalovaný

S.. S. Z. stiahol nohavice a nohavičky, povalil ju na zem a stiahol si nohavice a stoporeným pohlavným údom si snažil ľahnúť na poškodenú S. Č., ktorú z obidvoch strán držali za ruky obžalovaný ml. S. Š. a iná osoba, pričom poškodená S. Č. kričala, aby ju nechali a snažila sa uvoľniť si svoje ruky, čo sa jej po krátkej chvíli podarilo, pričom poškriabala na krku obžalovaného ml. S.Š. Z. a podarilo sa jej utiecť, čím poškodenej S. Č. bolo spôsobené pomliaždenie oboch ramien a hematóm na krčnej časti s dobou liečenia do 6 dní bez práceneschopnosti ako aj škoda vo výške 350,-Sk (11,61 Eur) a to odcudzením peňažnej hotovosti,

Súd prvého stupňa za tento žalovaný skutok obžalovanému ml. S. Z. podľa § 234 ods. 1, § 79 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 31.08.2003 uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2005 zaradil do I. nápravno výchovnej skupiny. Zároveň súd v zmysle ust. § 35 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. z. v znení účinnom do 31.08.2003 zrušil výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 02.04.2012 sp.zn. 12T/70/2012, ktorým bol tomuto obžalovanému uložený podľa § 188 ods.1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Tr. zákona účinného od 01.01.2006 trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Tr. zákona účinného od 01.01.2006 podmienčne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému ml. S. Š. prvostupňový súd v zmysle ust. § 234 ods. 1, § 79 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2005 a v nadväznosti na § 35 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 31.08.2003 uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov s tým, že podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2005 ho pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do I. nápravno výchovnej skupiny. Zároveň súd podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. z. v znení účinnom do 31.08.2003 zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté právoplatnými rozsudkami tunajšieho súdu zo dňa 08.12.2004 sp.zn. 1T/202/2004, zo dňa 02.06.2004 sp. zn. 1T/64/2004 a zo dňa 11.10.2006 sp. zn. 1T/90/2006 ako aj v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 10.04.2012 sp. zn. 12T/74/2012.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu prvostupňového súdu a to proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste podali odvolania obaja obžalovaní. Obžalovaný ml. S. Š. však svoje odvolanie výslovným vyhlásením zobral späť v celom rozsahu a z toho dôvodu preto tunajší súd uznesením zo dňa 18.02.2013 č.k. 12T/144/2012 - 429 toto späťvzatie odvolania vzal na vedomie.

Na podklade odvolania obžalovaného ml. S. Z. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd napadnutý prvostupňový rozsudok zrušil vo výroku o treste vo vzťahu k ml. obžalovanému Marošovi Jakubovi a vrátil vec súdu prvého stupňa na znovuprejednanie a rozhodnutie.

Nadriadený súd nariadil vo svojom rozhodnutí, že vo veci je potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť skutočnosť, či sa mladistvý obžalovaný S. Z. v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 1 T 177/2004 osvedčil, pričom uviedol, že pri posudzovaní tejto otázky je potrebné vychádzať z ust. § 87 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. z. účinného do 31.12.2005 s prihliadnutím na ust. § 363 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005. Na vyvodenie takéhoto záveru o osvedčení sa či o neosvedčení sa tohto obžalovaného bolo potrebné podľa pokynov nadriadeného súdu si vyžiadať správu od riaditeľa príslušného ústavu, v ktorom mladistvý obžalovaný vykonával trest odňatia slobody, uvedenú otázku preskúmať ako predbežnú, a to aj vtedy, ak správanie sa mladistvého obžalovaného nebolo dobré a z tohto dôvodu by bolo nevyhnutné jeho odsúdenie v predmetnej trestnej veci nezahliadť. V závislosti od výsledkov posúdenia tejto otázky mal súd prvého stupňa ďalej rozhodnúť o aplikácii rozhodnutia prezidenta SR zo dňa 02.01.2013 o udelení amnestie. Po vyvodení záveru súdu o osvedčení sa či neosvedčení sa obžalovaného v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1 T 177/2004 mal tak súd buď uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu tunajšieho súdu pod sp.zn. 1 T 177/2004 alebo v prípade kladného rozhodnutia o osvedčení vo vyššie uvedenej trestnej veci pod sp. zn. 1T 177/2004 a teda použitia amnestie prezidenta SR vo vzťahu k odsúdeniu tunajšieho súdu pod sp. zn. 12T/70/2012, obžalovanému uložiť samostatný trest odňatia slobody.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovania len ohľadom výroku o treste a to výsluchom odsúdeného ml. S. Z., prečítaním listinných dôkazov a to podstatného obsahu spisu Okresného súdu

Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 144/2012, rozsudku z tohto spisu ako aj uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.07.2015 č.k. 6 To 11/2015 - 485, pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1 T 177/2004 a 12 T 70/2012, oboznámením správy riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, prečítaním aj ďalších listinných dôkazov týkajúcich sa výroku o treste obžalovaného, na základe čoho zistil nasledovné.

Odsúdený ml. S. Z. uviedol na hlavnom pojednávaní, že do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 1 T 177/2004 nastúpil niekedy v januári roku 2005 a z výkonu tohto trestu bol prepustený dňa 03.05.2005, pričom tento trest vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Martine - Sučanoch. Vyjadril sa, že počas výkonu tohto trestu mu bola udelená jedna pochvala a nebol ani raz disciplinárne potrestaný. Po opustení tohto nápravnovýchovného zariadenia sa oženil asi v roku 2006 a postupne sa mu narodili dve dcéry, v čase konania hlavného pojednávania vo veku 8 rokov a 6 rokov a syn, ktorý sa mu narodil v roku 2014. Po výkone trestu odňatia slobody si privyrábal brigádniccky ako železničiar a v období rokov 2013 - 2014 bol zamestnaný v riadnom pracovno - právnom vzťahu ako robotník pri výstavbe betónových plotoch. Jeho príjem z tejto pracovnoprávnej činnosti predstavoval sumu približne vo výške 450,00 eur mesačne. Po ukončení tohto zamestnania ďalej pracoval len brigádniccky a jeho čistý mesačný príjem z tejto činnosti predstavoval sumu 240,00 eur. Jeho manželka bola v čase rozhodovania súdu na materskej dovolenke a jej príjem predstavovali štátne sociálne dávky v celkovej výške 270,00 eur. Podľa vlastného vyjadrenia po výkone trestu odňatia slobody žil riadnym spôsobom života s tým, že trestného činu sa dopustil dňa 13.12.2011. Ďalej na hlavnom pojednávaní tvrdil, že sa nedopustil žiadneho priestupku, avšak neskôr pripustil, že spáchal dva priestupky tak ako bolo uvedené vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov a to dňa 03.03.2012 priestupok proti verejnému poriadku a dňa 26.05.2014 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri rozhodovaní súdu o určení druhu a výmery trestu v súlade s ust. § 31 ods. 1 v nadväznosti na ust. § 23 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 súd prihliadol na všetky okolnosti spáchaného skutku, stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť, možnosť nápravy a pomery páchatel'a, no predovšetkým na účel trestu, ktorým je zabrániť páchatel'ovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti a viesť ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Pred samotným určením konkrétneho druhu a výmery trestu tomuto obžalovanému sa súd v zmysle pokynov nadriadeného súdu zaoberal ako predbežnou otázkou rozhodovaním o zahladiení odsúdenia obžalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1 T 177/2004.

Podľa § 87 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, o tom, či sa odsúdenie mladistvého zahladzuje, rozhodne súd, prihliadajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu. Ak bol trest podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmiernený, súd takto postupuje po tom, čo bol mladistvý po výkone zmierneného trestu prepustený na slobodu. Ak súd vyslovil, že sa mladistvý podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 363 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 o zahladiení odsúdenia rozhoduje súd na žiadosť odsúdeného alebo na návrh záujmového združenia uvedeného v § 4 ods. 1, a ak nejde o prípad upravený v § 69 ods. 3 Tr. zákona, aj na žiadosť osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie. O zahladiení odsúdenia mladistvého rozhodne súd aj bez návrhu alebo žiadosti.

Súd pri rozhodovaní o tejto skutočnosti sa pritom nemohol oprieť o správu riaditeľa nápravnovýchovného zariadenia, v ktorom obžalovaný v období od 18.01.2005 do 03.05.2005 vykonával trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov. Súdom však nemal dôvod pochybovať o vyjadrení samotného obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že počas výkonu tohto trestu odňatia slobody dodržiaval podmienky nápravnovýchovného zariadenia. Zo správy Ústavu na výkon väzby Prešov zo dňa 28.09.2003 (čl. 248) mal súd za preukázané, že počas výkonu väzby v predmetnej trestnej veci v čase od 22.08.2003 do 28.10.2003, pričom takúto dĺžku trvania väzby mal súd za preukázanú na základe rozhodnutia Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou Pv 896/03-39 zo dňa 28.10.2003 predloženej prokurátorom na hlavnom pojednávaní, správanie sa obžalovaného bolo v súlade so stanoveným ústavným poriadkom. Pri rozhodovaní o zahladiení odsúdenia je pritom rozhodujúce predovšetkým správanie sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody, avšak pri posudzovaní tejto otázky súd nemôže opomenúť aj správanie

sa obžalovaného po výkone trestu odňatia slobody. Súd sa teda pri posúdení, či sú splnené na strane obžalovaného podmienky na zahľadanie odsúdenia vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 1 T 177/2004 oprel predovšetkým o obsah pripojených spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1 T 177/2004 ako aj sp.zn. 12 T 70/2012, o odpis z registra trestov, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, nepriamo aj o vyššie uvedenú správu Ústavu na výkon väzby v Prešove na správanie sa obžalovaného počas výkonu väzby ako aj na samotné vyjadrenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní týkajúce sa jeho správania sa počas výkonu trestu odňatia slobody ako aj po ňom.

Na základe týchto dôkazov tak súd ustálil, že obžalovaný sa počas výkonu nariadeného trestu odňatia slobody správal v súlade s ústavným poriadkom, keďže súd nemal za preukázané, že by sa dopustil nejakého disciplinárneho previnenia. Súd takisto dospel k záveru, že obžalovaný sa ďalšieho trestného činu po predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 1 T 177/2004 dňa 03.05.2005 dopustil dňa 13.12.2011, teda až po uplynutí 6 rokov a 7 mesiacov po predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody. Za uvedené protiprávne konanie právne posúdené ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 12 T 70/2012- 124 zo dňa 02.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2012 a ktorým bol tomuto obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom, pričom skúšobná doba tohto podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom bola určená na dobu 4 rokov. Okrem vyššie uvedeného trestného činu sa obžalovaný až v nasledujúcom období a to konkrétne dňa 03.03.2012 dopustil priestupku proti verejnému poriadku a dňa 26.05.2014 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom za obe vyššie uvedené priestupky bol postihnutý pokutami vo výške 10,00 eur a 20,00 eur. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný sa ďalšieho menej závažného protiprávneho konania dopustil s odstupom skoro 7 rokov od jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Zo správy z miesta bydliska obžalovaného ako aj z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní mal súd ďalej za preukázané, že obžalovaný po opustení nápravno-výchovného zariadenia viedol riadny rodinný život, keďže po výkone trestu odňatia slobody uzatvoril manželstvo a postupne sa mu narodili tri mal. deti, pričom so svojou rodinou žil v spoločnej domácnosti aj v čase opätovného rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci. Obžalovaný sa pritom vyjadril, že od návratu z výkonu trestu odňatia slobody pracoval a to či už brigádnicky alebo aj v riadnom pracovnom pomere, z ktorého mal aj riadny pravidelný mesačný príjem a ktorým sa snažil zabezpečiť svoje životné potreby ako aj životné potreby svojej rodiny.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím na skutočnosť, že súd nemal s jednoznačnou istotou za ustálené, že by sa obžalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody niekedy správal v rozpore s pravidlami ústavného poriadku, zároveň s dôrazom aj na jeho správanie sa počas výkonu väzby v predmetnej trestnej veci, zohľadniac aj fakt, že obžalovaný sa odlišného trestného činu, aj keď závažného, dopustil s dlhším časovým odstupom, súd dospel k záveru, že na strane obžalovaného sú splnené všetky podmienky na vyslovenie rozhodnutia o zahľadení odsúdenia obžalovaného v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1 T 177/2004.

S prihliadnutím na takéto posúdenie predbežnej otázky súd potom dospel aj k názoru, že na ďalšie odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 70/2012 zo dňa 02.04.2012, keďže odsúdenie obžalovaného v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 1 T 177/2004 bolo zahľadené, je potrebné aplikovať rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 2. januára 2003 o udelení amnestie a to konkrétne čl. I. tohto právneho aktu prezidenta republiky a teda, že na trest odňatia slobody uložený obžalovanému v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 12 T 70/2012 v trvaní 3 rokov s podmiennečným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov sa vzťahuje fikcia neodsúdenia a teda sa na obžalovaného v prípade tohto odsúdenia hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Na základe takéhoto záveru súdu v prípade žalovaného skutku spáchaného obžalovaným dňa 21.08.2003 bolo potrebné obžalovanému ml. S. Z. ukladať samostatný úhrnný trest odňatia slobody a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestaný v zmysle ust. § 35 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2005.

Súd pri posudzovaní protiprávneho konania obžalovaného ml. S. Z. zisťoval, či pre tohto obžalovaného nebude priaznivejšie použité Trestného zákona účinného v čase rozhodovania súdu. Páchateľovi trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 možno uložiť trest

odňatia slobody v trvaní od 2 rokov do 8 rokov a páchatelovi trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 2 rokov do 10 rokov. Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona účinného od 1.1.2006 možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody na 5 rokov až 10 rokov. Z uvedeného je nepochybné, že priaznivejšie pre obžalovaného je použitie Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Keďže obžalovaný ml. S. Z. sa skutku dopustil ešte ako mladistvý páchatel, bolo potrebné v zmysle ust. § 79 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 vyššie uvedenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody pri trestnom čine lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 v trvaní od dvoch rokov do desiatich rokov znížiť na polovicu a trest odňatia slobody ukladať v rozpätí od jedného roka do piatich rokov.

Súd pri určení konkrétnej výmery tohto trestu prihliadol aj na skutočnosť, že od spáchania skutku síce uplynula dlhšia doba, avšak len táto samotná skutočnosť nemôže odôvodňovať, aby na obžalovaného nebolo vôbec potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Možno prisvedčiť obhajobe, že v predmetnej trestnej veci bola dĺžka ako prípravného konania tak aj súdneho konania neprimerane dlhá a táto nebola zapríčinená zavinením tohto obžalovaného, avšak táto skutočnosť nemôže mať natoľko závažný vplyv na rozhodnutie o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému. Pri určení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody teda súd zohľadnil, že obžalovaný ml. S. Z.M. sa vo výraznej miere podieľal na spáchaní žalovanej trestnej činnosti a dopustil sa ako sexuálneho násillia voči poškodenej v podobe snahy ju násillím prinútiť k pohlavnému styku, pričom podľa názoru súdu obžalovaný ml. S. Z. upustil od zámeru vykonať súlož s poškodenou len z dôvodu jej menštruácie. Zároveň je nepochybné, že to bol práve obžalovaný ml. S. Z., ktorý poškodenej Č. násillím odcudzil finančnú hotovosť vo výške 350,00 Sk ako aj ostatné jej osobné veci, ktoré neskôr zahodil do krovia. Súd pochopiteľne prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný ml. S. Z. svojím konaním naplnil skutkové podstaty až dvoch závažných násillných trestných činov. Na druhej strane súd zobral do úvahy, že poškodenej Č. konaním opísaným v skutkovej vete pôvodného rozsudku súdu prvého stupňa neboli spôsobené závažné poranenia a zároveň, že od spáchania žalovaného skutku uplynula dlhšia doba, pričom obžalovaný sa po návrate z posledného výkonu trestu odňatia slobody snažil viac menej žiť riadnym spôsobom života aj keď nemožno takisto prehliadnuť fakt, že s dlhším časovým odstupom sa opätovne dopustil závažného násillného konania, aj keď na uvedené odsúdenie sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Na základe vyššie uvedených úvah tak súd za primeraný považoval úhrnný trest odňatia slobody nad polovicou upravenej trestnej sadzby a to v trvaní 3 rokov a to s prihliadnutím aj na možnosť podmiennečného prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody či zarátania výkonu väzby do uloženého trestu odňatia slobody. Takto uložený trest odňatia slobody súd považoval za zodpovedajúci ako zásadám individuálnej tak aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný pred spáchaním predmetného skutku dňa 21.8.2003 nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle ust. § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ktorým je v zmysle ust. § 438 ods. 1 Tr. zákona účinného od 1.1.2006 ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.